

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА О ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И УЈЕДИЊЕНИХ АРАПСКИХ ЕМИРАТА

Члан 1.

Потврђује се Уговор о трансферу осуђених лица између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата, потписан у Абу Дабију, 11. септембра 2022. године, у оригиналу на српском, арапском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

УГОВОР
О
ТРАНСФЕРУ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
УЈЕДИЊЕНИХ АРАПСКИХ ЕМИРАТА

Република Србија и Уједињени Арапски Емирати (у даљем тексту: „Стране”),

са жељом да олакшају интеграцију осуђених лица у друштво омогућавајући им да издржавају казне у својим државама, на основу важећих закона Страна, сагласили су се о следећем:

Члан 1.

Дефиниције

У сврху овог уговора следеће речи и изрази ће имати значења:

1. „пресуда” означава судску одлуку којом је изречено лишавање слободе у одређеном трајању, због кривичног дела;
2. „осуђено лице” означава лице против кога је донета пресуда која укључује лишавање слободе на територији државе изрицања;
3. „држава изрицања” означава државу у којој је лицу, које може бити пребачено или то већ јесте, изречена пресуда; и
4. „држава издржавања” означава државу у коју осуђено лице може бити пребачено, или то већ јесте, ради издржавања изречене казне или њеног преосталог дела.

Члан 2.

Сарадња

Стране се обавезују да ће, под условима које предвиђа овај уговор, најтешње међусобно сарађивати по питањима везаним за трансфер осуђених лица.

Члан 3.

Општи принципи

Осуђено лице се може, у складу са условима предвиђеним овим уговором, пребацити са територије државе изрицања на територију државе издржавања ради издржавања казне или њеног преосталог дела.

Члан 4.

Захтев за трансфер

Захтев за трансфер може, на основу одредби члана 8. овог уговора, да сачини држава изрицања казне или држава издржавања, као што и осуђено лице, или његов правни заступник, може да изрази жељу да буде пребачено, било држави изрицања, било држави издржавања.

Члан 5.

Централни орган

1. За потребе овог уговора, централни органи које су одредиле Стране комуницирају међусобно дипломатским путем, у вези са питањима које се односе на захтеве за трансфер.

2. Централни орган за Републику Србију ће бити Министарство правде, а за Уједињене Арапске Емирате Министарство правде.

3. У случају да једна Страна промени свој централни орган, она ће у писаној форми, дипломатским путем, обавестити другу Страну о тој промени.

Члан 6.

Захтеви

1. Захтеви за трансфер и пропратна документа ће бити сачињени у писаној форми и упућени централном органу замољене стране дипломатским путем.

2. Захтеви за трансфер и приложена документа ће бити сачињени на званичном језику стране молиље, са преводом на званичан језик замољене стране или на енглески језик, и садржаће потпис, печат и оверу органа који доставља захтев, без потребе даљих овера у вези са тиме.

Члан 7.

Форма и садржај захтева

1. У сврху доношења одлуке по захтеву државе изрицања по одредбама овог уговора, држава изрицања ће држави издржавања доставити следеће информације и документа:

1) пуно име, датум и место рођења осуђеног лица и његову адресу;

2) врсту, трајање и датум истека казне, и изјаву која указује на преостали део казне, као и информације о притвору, смањењу казне, или било ком другом елементу који се односи на извршење казне;

3) оверену копију пресуде и копију текста закона који је био примењен;

4) медицински извештај, или извештај социјалног радника, или било који други извештај који се односи на осуђено лице, ако је неопходно, као и сваку информацију која се односи на његов третман у држави изрицања као и препоруке у односу на то какав третман треба да се следи у држави издржавања; и

5) документ у коме се наводи сагласност осуђеног лица са трансфером, у складу са чланом 8. тачка 5. овог уговора.

2. У сврху доношења одлуке по захтеву државе издржавања по одредбама овог уговора, држава издржавања ће држави изрицања доставити следеће информације и документа:

1) пуно име, датум и место рођења осуђеног лица и његову адресу;

2) изјаву или документ којим се доказује да је осуђено лице држављанин државе издржавања;

3) препис релевантних законских одредби државе издржавања казне из којих произилази да дела или пропусти који су довели до кажњавања у држави изрицања казне, на основу њеног права, представљају

кривично дело у држави издржавања казне, или би то били у случају да су се догодили на њеној територији;

4) изјаву о томе да ли је пребачено лице тражено, или оптужено или осуђено за друга дела у држави издржавања; и

5) обавезивање да се, без сагласности државе изрицања, неће дати помиловање лицу чији трансфер се тражи.

3. У случају када је држава изрицања сагласна са трансфером лица на основу захтева који је поднела држава издржавања, држава изрицања ће доставити информације и документа наведене у ставу 1. овог члана.

Члан 8.

Услови трансфера

На основу овог уговора, осуђено лице може да буде пребачено под следећим условима:

1. ако је осуђено лице држављанин државе издржавања;

2. ако је пресуда правноснажна и извршна;

3. ако преостали део казне који треба да се одслужи износи најмање шест месеци у време пријема захтева, осим ако се не договори другачије;

4. ако дело или пропуст које је предмет казне представља кривично дело по законима државе издржавања казне; и

5. ако се осуђено лице, у писаној форми, сагласило са трансфером. У случају његове неспособности да жељу за трансфер изрази у писаној форми, трансфер може да тражи његов правни заступник или члан његове породице.

6. Ако су и држава изрицања и држава издржавања сагласне са трансфером.

Члан 9.

Одбијање захтева за трансфер

1. Захтев за трансфер ће се одбити:

1) ако би трансфер могао утицати на суверенитет, безбедност, или друге суштинске интересе државе изрицања;

2) ако кривично дело за које је пресуда изречена представља кривично дело по војном закону;

3) ако се извршење казне у држави издржавања разликује од извршења у држави изрицања, у мери која утиче на извршење казне, осим ако се не договоре другачији услови под којима захтев може да се изврши; и

4) ако се држава издржавања не обавезе да неће дати помиловање лицу које се пребацује како је предвиђено чланом 7. став 2. тачка 5).

2. Захтев за трансфер може да се одбије:

1) ако осуђено лице није извршило обавезу плаћања новчаних казни, судских трошкова, накнада или других казни у држави изрицања; и

2) ако је против осуђеног лица пред судовима државе изрицања покренута парница у којој се истиче било које друго право на новчане износе.

Члан 10.

Сагласност и констатација

1. Држава издржавања ће, у складу са својим прописима, констатовати да је лице добровољно дало своју сагласност за трансфер на основу члана 8. тачка 5. овог уговора, као и да је у потпуности свесно последица у вези са тим.

2. Након пријема захтева од државе изрицања казне, држава издржавања може да пристане на трансфер осуђеног лица без пристанка тог лица, када пресуда донета у односу на њега, или административна одлука која је последица те пресуде, укључује налог за протеривање или депортацију, или било коју другу меру на основу које том лицу више неће бити дозвољено да остане на територији државе изрицања од тренутка када је то лице пуштено из затвора.

Члан 11.

Извршење казне

1. Надлежни органи државе издржавања спроводе извршење казне у складу са својим законима, а на основу члана 12. овог уговора.

2. Казна ће бити извршена у складу са законима државе издржавања, која једина има право да донесе одговарајуће одлуке на основу одредби чл. 13. и 14. овог уговора.

Члан 12.

Наставак извршења

Држава издржавања ће бити обавезана правном квалификацијом и трајањем казне.

Члан 13.

Амнестија и помиловање

1. Осуђено лице подлеже општој амнестији коју даје држава изрицања или држава издржавања.

2. Осуђено лице подлеже помиловању које даје држава изрицања.

3. Осуђено лице не може да подлеже помиловању, или условном отпусту, или неком другом ослобађању од издржавања казне које даје држава издржавања, осим уз сагласност државе изрицања.

4. Стране уговорнице се међусобно обавештавају о одлукама о амнестији или помиловању из ст. 1. и 2. овог члана.

Члан 14.

Престанак извршења

Држава издржавања ће обуставити извршење казне чим је држава изрицања обавести о одлуци или мери којом се прекида извршење казне.

Члан 15.

Обавештење која се тичу извршења казне

Држава издржавања ће обавестити државу изрицања о следећем:

1. о истеку казне;

2. о бекству осуђеног лица пре истека казне. У том случају држава издржавања ће морати да предузме одговарајуће мере да ухапси то лице и приведе га на суђење, у складу са законом државе издржавања.

3. држава издржавања ће давати, од случаја до случаја, на захтев државе изрицања, периодичан извештај о извршењу казне и о преосталом делу извршења.

Члан 16.

Ne bis in idem

Осуђено лице не може да буде ухапшено, процесуирано или осуђено у држави издржавања за иста кривична дела као она за која је осуђен пре пребацивања у државу издржавања.

Члан 17.

Трошкови

1. Држава издржавања ће сносити трошкове који проистичу из трансфера осуђених лица, осим трошкова насталих на територији државе изрицања које ће сносити та Страна.

2. Ако се испостави да извршење захтева изискује ванредне трошкове, Стране ће се међусобно консултовати да би утврдиле услове и рокове под којима захтев може да се изврши.

Члан 18.

Транзит

1. На молбу једне Стране, друга Страна ће, у складу са својим прописима, дозволити транзит осуђеног лица преко своје територије, које трећа држава предаје Страни која тражи транзит.

2. Страна може одбити да одобри транзит осуђеног лица ако је он њен држављанин.

3. Захтеви за транзит и одговори ће бити достављани путем канала наведених у члану 5. овог уговора.

4. Страна од које је тражено одобрење за транзит може задржати осуђено лице у затвору само онолико времена колико то захтева транзит преко њене територије.

5. Ако извршење захтева за транзит изискује трошкове ванредне природе, Стране ће се међусобно консултовати како би утврдиле услове под којима захтев може бити извршен.

Члан 19.

Консултације

Централни органи Страна могу међусобно да се консултују ради унапређења ефикасности овог уговора. Централни органи могу, такође, да предузму практичне мере које могу да буду неопходне за омогућавање имплементације овог уговора.

Члан 20.

Примена

Овај уговор ће се примењивати на извршавање казни које су изречене било пре или после његовог ступања на снагу.

Члан 21.**Решавање спорова**

Сваки спор који проистекне из тумачења, примене или имплементације овог уговора биће решаван дипломатским путем, ако се централни органи о томе не договоре.

Члан 22.**Однос са другим међународним уговорима**

Помоћ и процедуре предвиђене овим уговором неће ослободити ниједну Страну од њених обавеза које проистичу из других међународних уговора, или њихових закона.

Члан 23.**Потврђивање, ступање на снагу, измене и раскид**

1. Овај уговор подлеже потврђивању.

2. Овај уговор ће ступити на снагу 30 (тридесет) дана након пријема последње ноте којима се уговорне стране, дипломатским путем, узајамно обавештавају о завршеном поступку потврђивања у складу са њиховим законодавством.

3. Овај уговор може бити измењен уз обострану писану сагласност Страна. Измене ступају на снагу на исти начин предвиђен за ступање на снагу овог уговора.

4. Овај уговор је закључен на неодређено време. Свака Страна може да раскине овај уговор достављањем обавештења у писаној форми. Уговор ће престати да важи по истеку 6 (шест) месеци од дана пријема обавештења о раскиду. Међутим, сваки захтев који је примљен пре датума пријема обавештења о раскиду ће наставити да буде решаван по овом уговору до његовог извршења.

У потврду наведеног, доле потписани, са пуним овлашћењем својих Влада, су потписали овај уговор.

Овај уговор је сачињен у Абу Дабију дана 11. септембра 2022. године, у два оригинална примерка, сваки од њих на српском, арапском и енглеском језику, с тим да су сви текстови подједнако веродостојни. У случају неслагања у тумачењу овог уговора, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА**РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ****ЗА****УЈЕДИЊЕНЕ АРАПСКЕ ЕМИРАТЕ**

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Уговора о трансферу осуђених лица између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, према коме је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре, када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ УГОВОРА

Између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата не постоји билатерални уговор којим би био регулисан трансфер осуђених лица, као специфичан вид међународне кривично-правне помоћи. Регулисањем овог вида правне помоћи билатералним уговором и применом потврђеног Уговора омогућиће се да држављани једне стране уговорница који су осуђени у другој страни уговорници, изречену санкцију издржавају у држави чији су држављани или у којој имају пребивалиште. То ће допринети и спровођењу принципа ресоцијализације, као главног циља кажњавања осуђених лица, а олакшаће се и сви други видови њиховог третмана, пошто ће осуђена лица имати могућност да казну издржавају у средини из које потичу, биће ближи породици, а и сви остали пенолошки разлози иду у корист наведеном. При наведеном се има у виду све чешће кретање грађана једне државе у другу државу.

III. ОЦЕНА ПОТРЕБЕ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона неће бити потребна финансијска средства у буџету у 2022. години.

У наредним годинама средства за евентуалне трошкове везане за реализацију активности из Закона о потврђивању Уговора о трансферу осуђених лица између Републике Србије и Уједињених Арапских Емирата биће планирана у оквиру лимита који Министарство финансија утврђује за Министарство правде у поступку припреме и доношења Закона о буџету Републике Србије за раздео Министарства правде.